

Vzkriesenie Jairovej dcéry

Príbeh o vzkriesení Jairovej dcéry je opísaný v troch evanjeliách.

Mt. 9,18 – „Keď im toto hovoril, ajhľa, prišiel predstavený synagógy, poklonil sa Mu a povedal: Práve mi dcéra dokonala, ale pod', polož ruku na ňu a ožije“; **Mk. 5,22** – „Tu prišiel jeden z predstavených synagógy, menom Jairos, a keď Ho uzrel, padol Mu k nohám“; **Lk. 8,41-56**. – „A hľa, prišiel muž menom Jairos, a ten bol predstaveným synagógy. Padol Ježišovi k nohám a prosil Ho, aby prišiel do jeho domu.“

Stručný obsah príbehu o vzkriesení Jairovej dcéry:

Jairos, predstavený synagógy, príde s prosbou za Ježišom, aby pomohol jeho umierajúcej dcérke. Ježiš neváha a hneď ide spolu s učeníkmi do Jairovho domu. Na ceste stretávajú chorú ženu, ktorá sa dotkne jeho rúcha, vo viere, že bude uzdravená. Pri tejto krátkej zastávke stretnú poslov z Jairovho domu, ktorí prinášajú správu, že jeho dcéra zomrela. Vtedy ho Ježiš povzbudí, aby len veril, že jeho dcéra bude zachránená. Zakrátko prichádzajú spoločne do jeho domu, kde počuť už pohrebný nárek a hluk. Ježiš všetkých vyženie von, vstúpi dnu s troma učeníkmi a rodičmi dievčaťa a vzkriesi ju k životu.

1. Kto je to Jairos?

- Jairos je predstavený synagógy v Kafarnaum (*Jairos* znamená „Prinášajúci svetlo“)
- predstavený synagógy má na starosti správne záležitosti, údržbu budovy, školské vyučovanie počas týždňa a vedenie bohoslužby, čiže môžeme ho nazvať jedným z popredných mužov v meste,
- pre tohto váženého muža – predstaveného synagógy, ktorý mal v meste určitú autoritu, bolo nezvyčajné, aby padol k nohám „potulného“ učiteľa a prosil ho o niečo,
- je tu ešte jeden argument, prečo mohol mať Jairos problém ísť za Ježišom:

Spomínaný príbeh nasleduje po povolání Matúša. (Mt. 9,11-12.) Zakrátko potom, čo Ježiš povolal colníka Matúša, prichádza k nemu na návštevu, kde spolu s spolu s ďalšími colníkmi (hriešnikmi) stoluje. Do tohto vôbec nie neutrálneho prostredia prichádza Jairos – jeden

z popredných mužov mesta, ktorý mal určite aj úzke vzťahy s farizejmi...

E.G. Whitová v **Túžbe vekov** (236) o ňom píše ako o hrdom rabínovi.

Príklad: Keby sme sa dostali do situácie, že by nám umieralo dieťa, určite by sme urobili čokoľvek pre jeho záchranu. Takže postoj Jaira nevyznieva až tak neprirodzené. Z pohľadu predstaveného synagógy to môžeme nazvať ako posledný pokus vyriešiť neriešiteľnú situáciu alebo tiež ako skutok viery.

2. Jairova viera v Pána Ježiša

- Jairos kvôli svojej jedinej dcérke, ktorá umiera, ako keby „odložil“ svoju hrdosť, námietky, možno tradíciu a prichádza za Ježišom, klania sa mu - padá mu k nohám a prosí ho o pomoc.

- Jairov postoj nie je len zúfalým pokusom toho, kto nevidí už žiadne východisko, ale vidíme tu aj vieru v Ježiša ako všemocného lekára.

Mohol Jairos vedieť, že Ježiš môže uzdraviť jeho dcéru?

- Jairos je predstavený synagógy v Kafarnaum a ako taký si určite všimol, že Ježiš často chodil do synagógy, kde neraz čítal text Písma, či kázal naň. Pravdepodobne tam aj niekoho uzdravil.

- Jairos si určite všimol, že za Ježišom chodilo množstvo ľudí, ktorých trápili rôzne choroby, a ktorých Pán Ježiš uzdravoval. Možno sa Jairos zúčastnil aj nejakého kázania Pána Ježiša.

- Tento stav trval dlhšie, veď náš príbeh je z približne 2. roku Ježišovho pôsobenia a tak sa už o Ježišovi mohol dozvedieť aj z iných zdrojov, i keď to bolo pravdepodobne ovplyvnené učením farizejov.

Nastáva situácia, keď mu ťažko ochorie dcéra a on sa musí rozhodnúť, čo je dôležitejšie či tradícia, ktorú prezentujú farizeji a zákonníci, ale ktorá nezachraňuje, alebo slová „potulného učiteľa“, ktorého skutky hovoria, že prišiel od Boha.

Aj dnes mnohí ľudia zápasia medzi tradíciou a čestnosťou. Podobne ako Jairos, aj každý z nás si musíme vybojovať tento vnútorný zápas a rozhodnúť sa čomu dáme prednosť.

Keď Jairos vybojuje tento vnútorný boj, predsudky či tradíciu dáva bokom a ide za Ježišom. Jeho postoj (padne Ježišovi k nohám) hovorí jasne, že so svojou odovzdanosťou Ježišovi to myslí vážne, nehrá žiadne divadlo. Jeho postoj kontrastuje napr. s postojom Nikodéma, ktorý cca 3 roky rozmýšľal o tom, či sa priznať k Ježišovi.

Ježiš oceňuje dôveru tohto muža a ide s ním aj s učeníkmi ihneď k jeho domu. Tu však nastáva neplánované zdržanie.

3. Skúška Jairovej viery

Jairova viera v Ježiša ako záchrancu jeho dcéry je preverená skúškou:

- nastáva neplánované zdržanie - v zástupe sa objaví chorá žena, ktorá chce byť uzdravená, ale bojí sa verejne vystúpiť a tak sa „tajne“ dotkne Ježišovho rúcha.

- Ježiš, ktorý je na ceste k Jairovmu domu sa zastaví a všimne si tento jej skutok viery a ocení ho, a kým ešte hovorí s uzdravenou ženou, prichádzajú poslovia od predstaveného synagógy, aby mu oznámili, neradostnú správu: „Tvoja dcéra umrela, je zbytočné obťažovať Majstra“ - posolstvo znie dosť cynicky, ale práve vtedy sa prejaví Ježišov skutočný záujem o Jaira a povzbudzuje ho slovami „*Neboj sa, len ver a bude zachránená*“. Pán Ježiš ho uistňuje, že fyzická smrť pre neho nie je problémom.

V dobe Pána Ježiša bolo dobrým zvykom, že keď niekto zomrel, že ho hlasno oplakávali a nariekali nad ním. V opačnom prípade sa to pokladalo za hanbu a prejav neúcty. Túto aktivitu vykonávali hlavne ženy a niekedy ju mali aj platenú (tzv. plačky).

- Keď Ježiš aj s učeníkmi prichádzajú do jeho domu je tam kvílenie a pohrebné nariekanie. Ježiš povie zhromaždeným v dome „*Dievča neumrelo, ale spí*“; ale odpoveďou mu je výsmech a odmietnutie od prítomných.

- Ježiš svojimi slovami spochybnil účel prítomnosti nariekajúcich. Určite mali pravdu v tom, že Jairova dcéra zomrela, ale v mene tejto svojej pravdy odmietajú väčšiu pravdu – totižto, že je tu niekto, kto má moc aj nad smrťou. Ježiš inými slovami hovorí - ďalšia prítomnosť plačúcich a bedákajúcich je zbytočná.

Aplikácia:

- v dnešnej dobe sa väčšina ľudí vysmieva Bohu a jeho požiadavkám, pretože sa im zdajú smiešne a neaktuálne,
- aj my sa môžeme stať predmetom posmechu a znevažovania pre našu živú vieru v Ježiša Krista a nádej na večný život,

- niekedy to ani my sami nevieme pochopiť, ako to, že ľudia okolo nás nevidia také jednoduché a jasné veci,

Apoštol Pavol hovorí, že pre neveriacich sú duchovné veci bláznovstvom - nevidia skutočnosť z Božej perspektívy.

Záver:

Keď sa najbližšie budete cítiť ako Jairos, keď sa dostanete do neriešiteľnej situácie, keď vám tradícia bude hovoriť niečo iné ako Božie Slovo, nevzdávajte sa, pamätajte, že na problém sa treba dívať Ježišovým pohľadom, On je zdrojom každej nádeje, a tak ako pred 2000 rokmi aj dnes platia pre každého z nás jeho slová povzbudenia *Neboj sa, len ver a budeš zachránený.*